Suveranitatea lăuntricului (II)

On Aprilie 21, 2013

Continuă să te situezi la un nivel mai înalt de supervizare, încât să-ți asiguri un scut invincibil împotriva propriei tale ambiguități.

Laura Quinn. Asupra destinului ei, a cărui curbă evolutivă se prăbușește în realitatea cea mai sumbră, fatalitatea a decis în unanimitate: " *coupable* ". La un semn, biata făptură își pierde sclipirea de altădată, rămâne încremenită într-o atitudine ce trădează o mare durere. Întunericul fără margini din care se desprind ca nestăpânite jocuri de război senzații acute, năluciri. Ce cumplită viziune o încearcă !

În clipa când minuscula piatră de diamant atinge podeaua bine lustruită, toți ochii sunt ațintiți spre ea ca asupra unui criminal căruia nu i-a mai rămas decât să asculte pronunțarea sentinței de moarte. Învăluită de sentimentul traumatizant că va fi claustrată într-un spațiu inert, într-un teritoriu de netrecut, Laura se transformă într-un produs singular, personalizat după niște coordonate ascunse despre care, fie-ne iertată nesiguranța, nu știm exact cum se vor desfășura, dar putem presupune că sunt definitorii pentru leadershipul pe care ea îl va practica în continuare.

O înlănțuire de cauze și efecte produc în Laura o perturbare dăunătoare a simțurilor, moleculele care contribuie la formarea universului ei lăuntric realizează legături tot mai slabe cu elementele ei de continuitate. Rămâne singură, cu ea însăși, cu lucrurile de care se teme, împreună cu sufletul ei, atât de bătrân, atât de gol. Orice gând pozitiv se izbește de zidul de netrecut al covalenței cu acea enzimă care nu-i permite să digere în voie trăiri de ordin fizic și emoțional: sentimentul de impostură.

Ce păcat să întâlnești un om sub forma a două ipostaze, dominate pe de o parte de voluptate, devotament, farmec, frumusețe; pe de altă parte de onoruri pierdute, nume pătat, pierderea rangului, știința de a trăi în societate distrusă. Toate întrunite în aceeași formațiune simplă de existență, înghesuită într-o singură clipă de coșmar care înează orice impuls al rațiunii și orice considerent etic.

Leadership: Îți îndrepți privirea înapoi spre sensurile pierdute ale identității căreia îi atribui un rol de contrast prin costul ce-l ai de plătit pentru reset-ul vieții?

Dacă conștiința nu se acomodează precis unei realități care se închide pe fondul lipsei de viziune și a înțelegerii limitate a așteptărilor, atunci omul nu vă ști ce culpă trebuie să-și asume, nu se va putea apăra împotriva propriei sale ambiguități, după cum nu se va putea sustrage mersului fatal al lucrurilor.

Odată trecut printr-o perioadă de regres, omului îi este mai greu să se elibereze de valurile propriilor insuficiențe, ceea ce conduce uneori la rezistențe autodistructive și la alegeri "prin evitare". Acestuia i se poate atribui un rol de contrast într-un context de „melancolie amestecat cu o umbră de fericire", sau într-unul de "vinovăție amestecat cu regret", atunci când rațiunea sa se ridică până la conceptele de datorie și de lege.

Un om cu poziție înaltă, cum este Laura Quinn, își poate demonstra apartenența la o cultură unificatoare, a încrederii și performanței, specifice leadershipului, numai prin încercările sârguincioase de resetare a spațiului care o umple de inutilitate. Un asemenea om își accentuează vizibilitatea numai prin creșterea respectului de sine, atunci când rațiunea lui se autopercepe într-o lume ce integrează existențial natura unei noi obligații față de societate,

ascunzându-și trecutul și încercând să imprime propriei metamorfoze un alt început, un alt parcurs.

Leadership: Ești în stare să imprimi vieții tale finalul ideal al unei ființe care a avut curajul să înfrunte neprevăzutul prin încadrarea sa în planul unei autentice căutări spirituale?

Iar dacă privirea Laurei este îndreptată nu înainte, ci printr-o oglindă retrovizoare, înapoi spre sensurile pierdute ale identității căreia îi atribuie un rol de contrast, atunci ea își va consuma trăirile prin utilizarea unui raționament de tip inductiv - care pornește de la o mică eroare și ia o amploare din ce în ce mai mare. Acest rol de contrast, parcurs de la emoție la conștiință, de la comportament la normă, se lovește de încercarea omului de-a ajunge la cucerirea totalității sale autentice: *"Ești mai presus de linia evenimentelelor dacă trăiești prin devotament, muncă cinstită și prin voința de a-i ajuta pe ceilalți."*

În momentul când încerci să te împăunezi în fața existenței cu un sentiment de superioritate, bazat pe funcția pe care o ocupi și pe puterea pe care aceasta o presupune, nu vei reuși să construiești o perspectivă de acces la o viața mai bună, după un plan de rezistență gata întocmit.

Astfel vei fi dominat pe de o parte de voluptate, devotament, farmec. Pe de altă parte de onoruri pierdute, nume pătat, pierderea rangului, știința de a trăi în societate fiind distrusă. Toate întrunite în aceeași formațiune simplă de existență, înghesuita într-o singură clipă de coșmar care înecă orice impuls al rațiunii și orice considerent etic.

De aceea, în tot ce-ți propui să realizezi trebuie să te încadrezi totodată în planul unei autentice căutări spirituale, adică să îți educi conștiința, să ții cont de ea și să asculți de ea, dar mai ales să-ți depășești Ego-ul și să încetezi a mai fi întors spre tine.

Leadership: Poți să-ți optimizezi autonomia dacă rulezi în background aplicații de tip "Trojan"?

Autonomia redă condiția individului care se bucură de o anumită independență în raport cu o autoritate exterioară sau cu autoritatea centrală - el însuși. Iar această autonomie nu poate fi optimizată în favoarea leadershipului dacă individul rulează în background aplicații de tip "Trojan". Aplicațiile acestea cuprind toate comenzile de tip "Set" care expun o falsă superioritate bazată pe un sentiment al contrariilor, pe o adevărată cursă a destinului, unde sinceritatea devine ambiguă.

Celebrul scriitor, Franz Kafka, prin intermediul personajului său din romanul "Procesul", a înțeles un adevăr nerostit de mulți oameni: *"Port în mine o lume nemaipomenită. Dar cum să mă eliberez și cum s-o eliberez fără s-o sfâșii?"*

Scriitorul lasă să se înțeleagă că foarte puțini oameni reușesc să se încadreze într-un tipar dincolo de logica firească a dualității dintre existența umană ca și individualitate și existența umană în cadrul sferei de putere discreționară - în lumina unei etape de evoluții în leadership. Imaginea vieții, așa cum a perceput-o el, printr-o oglindă retrovizoare, este mai mult limitată de factori ce țin de abordarea vieții, prin neregăsirea echilibrului interior.

Leadershipul cel mai trainic se construiește cu o perspectivă de viață sănătoasă în minte, nu după modelul unui proces mecanizat de producere a valorii, de "colectare a recoltei", de promovare a potențialului, încât să nu mai ai nevoie de acceptare din partea propriei conștiințe. Dacă perspectiva obiectului de interes nu este bună, focalizată pe aspectele

pozitive ale existenței, atunci nici fundalul nu va ieși corect.

Autonomia unui om se bazează pe fundalul reprezentărilor sale despre viață, despre lume și despre sine: poți fi pregătit să-ți accepți spiritualitatea imperfecțiunilor tale sau poți să-ți recunoști "ratarea" pe toate planurile.

Suveranitatea lăuntricului evidențiază acea parte a sinelui responsabilă cu evoluția existențială, care transcende orice limitare.

Ideea este că ar trebui să-ți formezi o perspectivă general-existențială, pe care să îți plasezi elementele de interes, apoi elementele secundare, de leadership și performanță, nu invers. În felul asta totul va fi acordat cum trebuie - gândirea și simțirea, sub bolțile chemării spre mai bine. A chemării spre adevărata ta ființă, spre reîntoarcere la autenticitate, dincolo de temeri, dincolo de închistări, dincolo de limitări și condiționări.

* Notă: " *Flawless (2007)*"

Source: https://neculaifantanaru.com/suveranitatea-launtricului-II.html